

ЗАКОНОДАВЧИЙ ВІСНИК РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Варшава, 22 грудня 2014 р.

Позиція 1853

ОФІЦІЙНЕ ОГолошення Міністра економіки

від 14 серпня 2014 року

щодо публікації зведеного тексту постанови Міністра економіки про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження

1. На підставі ст. 16 абз. 3 Закону від 20 липня 2000 року про оголошення нормативних актів і деяких інших законодавчих актів (Законодавчий Вісник від 2011 № 197, поз. 1172 і № 232, поз. 1 378), публікується в додатку до цього сповіщення зведений текст постанови Міністра економіки від 21 листопада 2005 року про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 243, поз. 2063), з врахуванням змін, які вводяться на основі:

1) постанови Міністра економіки від 12 грудня 2007 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 240, поз. 1753);

2) постанови Міністра економіки від 16 грудня 2011 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 276, поз. 1633);

3) постанови Міністра економіки від 20 грудня 2012 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник, поз. 1479);

4) постанови Міністра економіки від 20 серпня 2013 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник, поз. 1018);

2. Наведений у додатку до цього сповіщення зведений текст постанови не включає:

1) § 2 постанови Міністра економіки від 12 грудня 2007 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 240, поз. 1753), в якому говориться:

«§ 2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування»;

2) § 2 і § 3 постанови Міністра економіки від 16 грудня 2011 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 276, поз. 1633), у яких говориться:

§ 2.1. Автозаправні станції, використовувані або побудовані до набрання чинності цією постановою, розташовані за межами забудованих територій на відстані не менше 50 м від житлових будинків, багатоквартирних будинків та комунальних об'єктів, чия фактична пропускна спроможність перевищує 3 000 м³, до 31 грудня 2018 року мають бути оснащені обладнанням, зазначеним у § 1 п. 1 цієї постанови, що відповідає вимогам, зазначеним у § 1 п. 2 цієї постанови.

2. Щодо обладнання, згаданого в § 1 п. 1 цієї постанови, встановленого на автозаправних станціях, будівництво або реконструкцію яких не завершено до набрання чинності цією постановою, застосовуються попередні положення, з урахуванням абз. 3.

3. Обладнання, згадане в § 1 п. 1 цієї постанови, встановлене до дати набрання чинності цією постановою, на автозаправних станціях, фактична пропускна здатність яких перевищує 3000 м³ на рік, до 31 грудня 2018 року має бути приведене у відповідність із вимогами, згаданими в § 1 п. 2 цієї Постанови.

§ 3. Постанова набирає чинності через 14 днів після її опублікування, за винятком § 1 п. 4, який набирає чинності з 1 січня 2012 року»;

1) § 2 постанови Міністра економіки від 20 грудня 2012 про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник, поз. 1479), у якій говориться:

«§ 2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування»;

2) посилання № 2 і § 2 постанови Міністра економіки від 20 серпня 2013 року про внесення змін до постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник, поз. 1018), у якій говориться:

«²) Ця постанова була нотифікована Європейській Комісії 8 квітня 2013 р., за номером 2013/0183/PL, відповідно до § 4 постанови Ради міністрів від 23 грудня 2002 року про порядок функціонування національної системи нотифікації правових норма та актів (Законодавчий Вісник № 239, поз. 2039 і за 2004 р., № 65, поз. 597), яка вводить в дію директиву 98/34/ЄС Європейського парламенту і Ради від 22 червня 1998 року про порядок надання інформації в сфера застосування технічних стандартів та положень, а також правил, що регулюють послуги інформаційного суспільства (Законодавчий Вісник ЄС L 204 від 21.07.1998 з поправками, Законодавчий Вісник ЄС Спеціальне польське видання, розділ 13, т.20, с. 337 з поправками)».

«§ 2. Ця постанова набирає чинності через 14 днів після її опублікування».

Міністр економіки: заступник міністра *Єжи Петрович*

Додаток до офіційного повідомлення Міністра економіки від 14 серпня 2014 року (поз. 1853)

ПОСТАНОВА МІНІСТРА ЕКОНОМІКИ ¹⁾

від 21 листопада 2005 р.

про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження ²⁾

Відповідно до ст. 7 абз. 2 п. 2 Закону від 7 липня 1994 року — Будівельне право (Законодавчий Вісник за 2013 року поз. 1409, з поправками ³⁾) постановляю наступне:

РОЗДІЛ I Загальні положення

§ 1. Використані в постанові визначення означають:

- 1) нафтопродукти — продукти, отримувані з сирої нафти, зокрема:
 - а) рідкі види палива,
 - б) паливні мазути,
 - в) зріджений газ — зріджені газоподібні вуглеводні (C₃-C₄),
 - г) масла та жири;
- 2) автозаправна станція — будівельний об'єкт, який може включати в себе: будівлю, підземні резервуари для зберігання рідкого палива, підземні або надземні резервуари зрідженого газу, дозатори для рідкого палива і зрідженого газу, технологічні установки, зокрема обладнання для зберігання та навантаження рідкого палива і зрідженого газу, водно-каналізаційні та енергетичні установки, під'їзні шляхи й навіси, а також інше сервісне обладнання й допоміжні приміщення;
- 3) автономна станція зрідженого газу — будівельний об'єкт, розташований поза межами автозаправної станції, який може включати в себе: будівлю, підземні або надземні резервуари зрідженого газу, дозатори для зрідженого газу, технологічні установки, зокрема обладнання для зберігання зрідженого газу, водно-каналізаційні та енергетичні установки, під'їзні шляхи й навіси, а також інше сервісне обладнання й допоміжні приміщення;
- 4) контейнерна станція — резервуари та пристрої для тимчасового видавання рідкого палива, з конструкцією, що дає змогу пересувати її;
- 5) паливна база (термінал) — будівельний об'єкт, призначений для зберігання або перевантаження сирої нафти та нафтопродуктів;
- 6) база зрідженого газу — будівельний об'єкт, призначений для зберігання або перевантаження зрідженого газу;
- 7) магістральний трубопровід — трубопровід, який використовується для передавання або розподілу сирої нафти або нафтопродуктів, до або з установки, розташованої на суші або в воді, починаючи з останнього блокуючого елемента в установці, включно з цим елементом і будь-якими під'єднаними пристроями, призначеними спеціально для цих трубопроводів, за винятком технологічних трубопроводів в межах баз і заправних станцій у портах, аеропортах і залізничних вокзалах;
- 8) захисна стінка резервуара — стінка, розташована навколо резервуара на відстані від 2 м до 2,5 м від його кожуха, виконана з метою запобігання розлиттю нафти або нафтопродуктів у разі аварії резервуара;
- 9) розливна зрідженого газу — технологічно відокремлений, без підвалу, будівельний об'єкт, призначений для наповнення балонів рідким газом;
- 10) автоцистерна — резервуар з сервісним та конструкційним обладнанням, зафіксований на автомобільному шасі, напівпричепі або причепі, а також резервуарний контейнер;
- 11) залізнична цистерна — цистерна з сервісним і конструкційним обладнанням, зафіксована на залізничному шасі;
- 12) продуктивність установки паливної бази або автозаправної станції — загальна річна кількість виданих нафтопродуктів зі складських установок баз або автозаправних станцій, розрахована як середнє арифметичне з трьох останніх років;
- 13) технологічний трубопровід — вузол відповідно зібраних елементів для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів в межах визначеної установки, розташованої на території бази та автозаправної станції, розливних зрідженого газу, портів і аеропортів;
- 14) наземні резервуари — резервуари, розташовані на відкритому просторі або покриті шаром ґрунту товщиною до 0,5 м, або розміщені у приміщенні;
- 15) підземні резервуари — резервуари, покриті або обсіпані шаром ґрунту завтовшки не менш ніж 0,5 м, і

¹⁾ Міністр економіки очолював відділ державного управління – економіка, на підставі § 1п. 2 Постанови Прем'єр-міністра від 18 листопада 2011 року про докладний обсяг діяльності Міністра економіки (Законодавчий Вісник № 248, поз 1478).

²⁾ Положення цієї Постанови вводять в дію положення Директиви Європейського Парламенту та Ради 94/63/ЄС від 20 грудня 1994 року про обмеження викидів летких органічних сполук (ЛОС), що виникають внаслідок зберігання бензину та його розподілу з терміналів до автозаправних станцій (Законодавчий Вісник ЄС L 365 від 31.12.1994). Деталі публікації згаданої директиви стосуються її публікації у Польському спеціальному випуску Законодавчого Вісника Європейського Союзу. Положення цієї Постанови вводять в дію положення Директиви Європейського Парламенту та Ради 2009/126/ЄС від 21 жовтня 2009 року про рекуперацію парів палива на етапі II під час заправки моторних транспортних засобів на автозаправних станціях (Законодавчий Вісник ЄС L 285 від 31.10.2009 стор. 36).

Ця Постанова була нотифікована Європейській Комісії 14 жовтня 2015 р., за номером 2005/0344/PL, відповідно до § 4 Постанови Ради міністрів від 23 грудня 2002 року про порядок функціонування національної системи нотифікації правових норм та актів (Законодавчий Вісник № 239, поз. 2039 і за 2004 р., № 65, поз. 597), яка вводить в дію директиву 98/34/ЄС Європейського парламенту і Ради від 22 червня 1998 року про порядок надання інформації в сфері застосування технічних стандартів та положень (Законодавчий Вісник ЄС L 204 від 21.07.1998 з поправками).

³⁾ Зміни зведеного тексту згаданого закону були опубліковані в Законодавчому Віснику за 2014 року поз. 40, 768, 822, 1133 і 1200.

резервуари з вертикальною віссю, якщо їхній дах щонайменше на 0,5 м нижче поверхні навколишньої місцевості. Підземним резервуаром також вважається резервуар, розташований в бетонному корпусі, причому найвищий рівень сирої нафти або нафтопродуктів, що зберігаються, має бути не менше 0,2 м нижче поверхні навколишньої місцевості, рівень якої визначають після її остаточного формування, на відстані 6,5 м від кожуха резервуара;

16) несучість, герметичність і протипожежна ізоляція (REI) — визначення класу вогнестійкості, яка характеризується несучістю (R), герметичністю (E), протипожежною ізоляцією (I);

17) наливний кронштейн — технічний пристрій для наповнення та опорожнення резервуарів, автомобільних та залізничних цистерн та резервуарів, призначених для транспортування рідкого палива водою або повітрям;

18) наливний пункт — вузол пристроїв, що використовуються для заповнення та опорожнення резервуарів, автомобільних і залізничних цистерн та резервуарів, призначених для транспортування рідкого палива водою.

§ 2. Сиру нафту та нафтопродукти, за винятком зрідженого газу, залежно від температури спалаху, зараховують до таких класів:

- 1) до класу I — нафта та нафтопродукти з температурою спалаху до 294,15 К (21 °С);
- 2) до класу II — нафтопродукти з температурою спалаху від 294,15 К (21 °С) до 328,15 К (55 °С);
- 3) до класу III — нафтопродукти з температурою спалаху від 328,15 К (55 °С) до 373,15 К (100 °С).

§ 3. 1. Положення постанови поширюються на будівництво будівельних об'єктів, призначених для зберігання, перевантаження і розподілу нафти і нафтопродуктів, а також на реконструкцію цих об'єктів.

2. Не становить реконструкції паливної бази або автозаправної станції:

1) ремонт пошкодженого резервуара або його елементів, ремонт або заміна відрізків та елементів технологічного трубопроводу;

2) заміна наливного пункту або дозатора рідкого палива.

3. Заміна елементів магістрального трубопроводу не є його реконструкцією.

4. Під час реконструкції будівельних об'єктів або їхніх частин, призначених для зберігання, перевантаження та розподілу сирої нафти та нафтопродуктів, технічні умови в галузі пожежної безпеки можуть виконуватися іншим чином, окрім зазначених у постанові, після їхнього погодження з компетентним за місцем знаходження об'єкта воєводським комендантом Державної пожежної служби, якщо це не призведе до погіршення технічних умов в галузі пожежної безпеки об'єктів або їхніх частин.

§ 4. 1. Технічні вимоги до проектування, будівництва, виробництва, обладнання, тестування та використання резервуарів для зберігання сирої нафти і нафтопродуктів визначають окремі положення, що стосуються:

- 1) безнапірних резервуарів та резервуарів низького тиску для зберігання легкозаймистих рідин;
- 2) основних вимог до напірного обладнання та вузлів напірного обладнання.

2. Щодо резервуарів, призначених для зберігання нафтопродуктів із температурою спалаху вище за 61 °С, з погляду на їхню конструкцію, використані матеріали та обладнання, застосовуються положення, зазначені в абз. 1 п. 1.

§ 5. 1. Мінімальні розміри вибухонебезпечних зон для технологічного обладнання паливної бази, бази зрідженого газу, автозаправних станцій та станцій зрідженого газу, а також магістральних трубопроводів визначено у додатку до постанови.

2. Допускається прийняття інших розмірів вибухонебезпечних зон, крім зазначених у додатку до постанови, у разі застосування технічних рішень, що обґрунтовують їх прийняття, відповідно до вимог, зазначених в окремих положеннях, що стосуються пожежного захисту будівель, інших будівельних об'єктів та територій.

3. Розміри вибухонебезпечних зон для пунктів та обладнання, не зазначених у додатку до постанови, мають встановлюватися індивідуально, відповідно до окремих положень, зазначених у абз. 2 та польських стандартів.

4. У вибухонебезпечних зонах не мають розташовуватися телеметричні будівлі, вуличні водостоки, каналізаційні колодязі без сифонів, теплофікаційні будівлі техніки зв'язку та об'єкти аналогічного призначення.

§ 6. 1. Резервуари, призначені для зберігання сирої нафти й нафтопродуктів, а також магістральні трубопроводи і технологічні трубопроводи підлягають технічним тестам і випробуванням на герметичність, якщо окремими положеннями не передбачено інше, у такі терміни:

- 1) наземні резервуари та трубопроводи:
 - а) до 30 років експлуатації — тестування кожні 10 років,
 - б) більше 30 років експлуатації — тестування кожні 6 років;
- 2) підземні резервуари та трубопроводи:
 - а) до 20 років експлуатації — тестування кожні 10 років,
 - б) більше 20 років експлуатації — тестування кожні 5 років.

2. Не підлягають періодичним випробуванням на герметичність:

- 1) резервуари, оснащені пристроєм для постійного моніторингу герметичності простору між стінками та між дном;
- 2) магістральні трубопроводи, обладнані системами безперервного моніторингу герметичності.

§ 7. Резервуари, вилучені з експлуатації, мають бути захищені від вибуху через їхнє очищення та постійне відключення від активних технологічних установок.

ГЛАВА IV

Автозаправні станції та контейнерні станції

Розділ 1

Загальні умови

§ 96. 1. Загальний об'єм резервуарів для зберігання нафтопродуктів на автозаправних станціях не має перевищувати 500 м³, а зрідженого газу — об'єму, зазначеного в п. 122.

2. Об'єм резервуару для зберігання на автозаправній станції для нафтопродуктів не має перевищувати 100 м³.

3. Об'єм резервуарів для зберігання нафтопродуктів на контейнерній станції не має перевищувати 30 м³.

§ 97. 1. Автозаправні станції мають бути оснащені:

1) каналізаційними системами та іншим обладнанням для запобігання проникненню нафтопродуктів у ґрунт, поверхневі та підземні води;

2) пристроями для вимірювання та моніторингу стану зберігання нафтопродуктів;

3) пристроями для сигналізації про витік нафтопродуктів у ґрунт, поверхневі води та підземні води;

4) пристроями для запобігання викиду парів нафтових продуктів першого класу в атмосферне повітря під час процесів заповнення резервуарів для зберігання на автозаправних станціях;

5) ⁴⁾ пристроями для рекуперації парів нафтопродуктів першого класу, що випаровуються під час їхнього видавання в резервуар транспортного засобу, і передавання цих парів у резервуар для зберігання цих продуктів або в дозатор рідкого палива.

2. Річні втрати нафтопродуктів першого класу внаслідок завантаження резервуарів для зберігання на автозаправних станціях не мають перевищувати 0,01% їхньої продуктивності.

2а. ⁵⁾ Обладнання, зазначене в абз. 1 п. 5 має рекуперувати щонайменше 85% парів нафтопродуктів першого класу, які випаровуються в атмосферне повітря.

2б. ⁶⁾ Якщо пари нафтопродуктів першого класу передаються в резервуар для зберігання цих нафтопродуктів, співвідношення об'єму цих парів за атмосферного тиску, що проходить через пристрій, згаданий в абз. 1 п. 5, до об'єму виданого продукту має перебувати в діапазоні від 0,95 до 1,05 включно.

3. ⁷⁾ Положення абз. 1 п. 5 не застосовується до автозаправних станцій, чия фактична або планована пропускна спроможність, що розуміється як загальна річна кількість нафтопродуктів класу I, які вивантажуються на автозаправній станції:

1) не перевищує 100 м³ на рік;

2) перевищує 100 м³ на рік, але не перевищує 500 м³ на рік, якщо автозаправна станція розташована за межами наявної забудови, на відстані не менше 50 м від житлових будинків, багатоквартирних будинків та комунальних об'єктів.

4. ⁸⁾ На станціях рідкого палива, оснащених обладнанням, зазначеним в абз. 1 п. 5, на дозаторі рідкого палива має бути маркування, яке інформує споживачів про оснащення станції таким обладнанням.

Розділ 2

Розміщення автозаправних станцій та контейнерних станцій

§ 98. 1. Відстань дозатора рідкого палива, зливного патрубку, вимірювального патрубка та випускного трубопроводу автозаправної станції має становити, як мінімум:

1) на 1 метр більше, ніж діапазон вибухонебезпечної зони — від павільйону автозаправної станції, призначеного для одночасного перебування в ньому не більше 50 осіб, без надавання готельних послуг;

2) 10 м — від будівель із негорючою конструкцією, крім зазначених у пункті 1;

3) 20 м — від інших будівель, не зазначених у пункті 2;

4) 20 м — від межі лісу;

5) 5 м — від межі сусідньої незабудованої ділянки;

6) як передбачено в положеннях, що стосуються вимог до відстані й умов, що дозволяють розміщення будівель та споруд, дерев або чагарників, елементів акустичного захисту, виконання земляних робіт, поблизу залізничної колії, і способу влаштування та утримування снігозахисних огорож та протипожежних завіс.

2. Дозатор палива для заправки залізничних транспортних засобів має бути розташованим у такий спосіб, щоби не було перевищено габарит наближення будівель.

3. Відстані від будівель, згаданих в абз. 1, п. 2 та 3 можуть бути зменшені, якщо застосовуються протипожежні завіси класу вогнестійкості щонайменше REI 120, розташовані на боці цих будівель.

§ 99. 1. Допускається використання контейнерних станцій тільки як тимчасових споруд, призначених для постачання нафтопродуктами Збройних Сил та здійснення інвестицій національного значення, а також для постачання суден мореплавства та внутрішнього судноплавства, залізничного транспорту та повітряних суден цивільної авіації, розташованих з дотриманням таких відстаней:

1) для нафтопродуктів I та II класу:

а) 30 м — від одноповерхових житлових будинків, багатоквартирних будинків та комунальних об'єктів,

б) 15 м — від будівель, відмінних від згаданих у п. а,

⁴ У формулюванні, викладеному в § 1 п. 1 Постанови Міністра економіки від 16 грудня 2011 року про внесення змін до Постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник № 276, поз. 1633), яка набрала чинності 6 січня 2012 року.

⁵ Додано на основі § 1 п. 2 Постанови, згаданої в посиланні 4.

⁶ Додано на основі § 1 п. 2 Постанови, згаданої в посиланні 4.

⁷ У формулюванні, викладеному в § 1 п. 3 Постанови, згаданої в посиланні 4.

⁸ Додано на основі § 1 п. 4 Постанови, згаданої в посиланні 4, набрав чинності 3 01 січня 2012 року.

- в) 20 м — від межі лісу;
- 2) для нафтопродуктів III класу:
 - а) 15 м — від одноповерхових житлових будинків, багатоквартирних будинків та комунальних об'єктів,
 - б) 5 м — від будівель, відмінних від згаданих в п. а і від меж ділянки,
 - в) 10 м — від меж лісу.

2. Контейнерні станції не мають розташовуватися на забудованих територіях, крім контейнерних станцій, призначених для постачання нафтопродуктів для Збройних Сил.

§ 100. Автозаправні станції в забудованих районах мають бути відокремлені від краю проїжджої частини дороги загального користування острівцем завширшки не менше 3 м, підвищеним до висоти 0,15 м над рівнем дороги. Дозволяється рішення без острівця, за умови влаштування викружки завширшки щонайменше 5 м, починаючи від зовнішнього краю проїжджої частини до дозатора рідкого палива.

§ 101. Відстані технологічних резервуарів та трубопроводів на автозаправних станціях не можуть бути меншими, ніж:

- 1) 10 м — від підземних елементів захисних споруд для цивільної оборони;
- 2) 3 м — від фундаментів будівель;
- 3) 20 м — від трубопроводів високого тиску;
- 4) 2 м — від каналізаційних мереж, силових та телекомунікаційних кабелів, що не використовуються для обслуговування резервуарів, водопроводів та газопроводів, не зазначених у пункті 3.

§ 102. Відстань між резервуарами на автозаправних станціях не має бути меншою за 0,5 м.

§ 103. Допускається розміщення підземних резервуарів під проїзною частиною внутрішньої дороги та площею автозаправної станції, за умови розміщення спускних патрубків на острівцях і забезпечення їхнього захисту від пошкоджень,

Розділ 3

Забудова автозаправних станцій

§ 104. Павільйон автозаправної станції має бути виконаний із вогнетривких елементів і розташований за межами вибухонебезпечної зони, згідно з § 98 абз. 1, п. 1.

§ 105. У складських приміщеннях павільйону автозаправної станції дозволяється зберігати легкозаймисті рідини з температурою спалаху:

- 1) 328,15 К (55 °С) і нижче, в герметичних контейнерах місткістю до 1 дм³ і загальним об'ємом до 50 дм³;
- 2) вище 328,15 К (55 °С) у пакуванні, у кількостях без обмежень.

§ 106. 1. Навіси на автозаправних станціях мають бути виготовлені з вогнетривких елементів. Горизонтальна проекція навісу має охоплювати смугу руху транспортних засобів, які обслуговуються. Висота навісу у світлі, виміряна від рівня під'їзду, має становити не менше 4,5 м.

2. Навіс ізольованого пункту, призначеного виключно для наповнення зрідженим газом пасажирських транспортних засобів, охоплює пункт заправки та експлуатації дозатора зрідженого газу, а його висота в світлі, виміряна від рівня під'їзду, має становити не менше 2,5 м.

§ 107. Навіси, про які йдеться в § 106, мають бути оснащені системою захисту від блискавки, виготовленою відповідно до вимог польських стандартів.

§ 108. 1. Пункти діагностичного обслуговування автотранспортних засобів на автозаправних станціях мають міститися в приміщеннях. На відкритій місцевості можуть бути розміщені пункти для проведення термінових оглядів.

2. Пункти, згадані в абз. 1, мають розташовуватися поза межами мінімальних вибухонебезпечних зон, зазначених у додатку до Правил.

§ 109. Автозаправні станції мають бути оснащені водопровідними, санітарними установками, дощовою каналізацією та обладнанням для очистки стічних вод до рівня, зазначеного в положеннях про умови, які мають виконуватися під час скидання стічних вод у воду або ґрунт, а також в положеннях про речовини, особливо шкідливі для водного середовища.

Розділ 4

Резервуари для зберігання палива, обладнання та технологічні трубопроводи автозаправних станцій

§ 110. 1. Резервуари на автозаправних станціях, призначені для зберігання нафтопродуктів, крім зрідженого газу, мають відповідати вимогам, викладеним у положеннях, згаданих у § 4 абз. 1 п. 1.

2. Резервуари на автозаправних станціях, призначених для зберігання зрідженого газу, мають відповідати вимогам, викладеним у § 4 абз. 1 п. 2.

§ 111. Зливні труби зливних патрубків для резервуарів, призначених для зберігання рідкого палива, мають бути оснащені гідравлічними замками і пристроями для запобігання переповненню резервуарів.

2. Зливні трубки заливних труб для резервуарів, призначених для зберігання рідкого палива, мають розташовуватися в такий спосіб, щоби забезпечити вільний доступ до цих патрубків.

3. Патрубки для відведення парів мають бути розташовані справа від зливних патрубків, зазначених в абз. 2.

4. Горизонтальна відстань між патрубками має становити не менше 0,25 м.

5. Зливні трубки мають бути обладнані роз'ємами швидкого з'єднання, причому зовнішні з'єднувачі мають бути розташовані на патрубку в автозаправній станції та автомобільній і залізничній цистерні, а внутрішні з'єднувачі на

гнучкому шлангу.

§ 112. 1. Вихлопна труба резервуара, призначеного для зберігання рідкого палива, має бути розміщена у верхній частині цього резервуара або патрубка люка. Вихід вихлопної труби має бути виведений з резервуара на висоту щонайменше 4 м над землею.

2. Допускається з'єднання вихлопних труб резервуарів для зберігання окремо для рідкого палива класу I і окремо з'єднання вихлопних труб резервуарів для зберігання для рідкого палива класу II, за умови захисту труб, що з'єднують газові зони резервуарів для рідкого палива I класу, від поширення вогню та хвилі тиску.

3. Вихлопна труба резервуара для зберігання рідкого палива класу I і II має бути оснащена вихлопним пристроєм для захисту резервуара від перевищення допустимого надлишкового тиску і вакууму, та пристроями для запобігання потрапляння полум'я у газову зону резервуара.

4. Кількість вихлопних клапанів або вентиляційних отворів, пристроїв для запобігання проникнення полум'я в газову зону резервуара, його робочі параметри і конструкція мають бути адаптовані до технічних характеристик резервуара, умов його експлуатації, властивостей продукту, який зберігається в ньому, кліматичних умов і типу горіння, передбаченого в оцінюванні ризику.

§ 113. 1. Зовнішні поверхні підземних сталевих резервуарів та технологічних трубопроводів автозаправних станцій мають бути захищені від корозії за допомогою відповідних захисних покриттів.

2. Якщо резервуар або трубопровід, зазначені в абз. 1, підлягають підвищеному ризику корозії через наявність блукаючих струмів, або бактерій, які відновлюють сульфати, треба використовувати відповідні системи катодного захисту, які усувають цей вид небезпеки корозії.

3. Внутрішні поверхні сталевих резервуарів можуть бути захищені захисним покриттям, яке має відповідати вимогам польських стандартів для здатності відводити статичні розряди.

4. Катодний захист не потрібен для захисту сталевих підземних резервуарів або технологічного трубопроводу, якщо зовнішня поверхня резервуара, яка перебуває в контакт з землею, має покриття, герметичність якого контролюється під час їхнього використання.

5. Технологічний сталевий трубопровід, щодо якого використовується катодний захист, має:

1) бути оснащеним електричною безперервністю;

2) бути електрично ізольованим від об'єктів, які не вимагають захисту, та від будь-яких конструкцій та елементів із низьким опором проходження відносно землі.

§ 114. Технологічні трубопроводи автозаправних станцій не мають проходити під будівлями.

§ 115. Резервуари, обшивка сталевих резервуарів і технологічні трубопроводи автозаправної станції можуть бути виготовлені з пластмаси або інших матеріалів, за умови забезпечення ефективного відведення електростатичних розрядів.

§ 116. Дозатори рідкого палива мають бути захищені від зіткнення з транспортними засобами, що обслуговуються. З цією метою вони мають бути розміщені на острівцях, піднятих над рівнем прилеглої проїжджої частини до висоти 0,15 м, або захищені будь-яким іншим ефективним чином.

2. Розташування дозаторів рідкого палива на острівцях має:

1) забезпечувати обслуговування транспортних засобів;

2) забезпечувати вільний прохід між дозаторами;

3) давати змогу належним чином розміщувати протипожежне обладнання, зазначене у § 120.

3. Неприпустимо встановлювати дозатори рідкого палива в приміщеннях, на тротуарах та смугах, призначених для руху пішоходів.

§ 117. 1. Корпус дозатора рідкого палива має бути заземлений відповідно до вимог, викладених у польських стандартах.

2. Наповнювальні шланги на дозаторах рідкого палива мусять мати опір не більше 10^6 Ом.

§ 118. 1. На відстані не більше 5 м від дозатора рідкого палива мають бути розташовані каналізаційні, водопровідні та теплові колодязі та отвори у приміщення, у яких підлога міститься нижче прилеглої території.

2. Вимоги, зазначені в абз. 1, не застосовується до труб та каналізаційних решіток установок, згаданих у § 97, абз. 1 п. 1.

§ 119. 1. Поверхні острівців та під'їзних доріг автозаправних станцій мають бути рівними, виготовленими з негорючих, герметичних матеріалів, що легко миються, зі спуском до каналізаційних решіток, згаданих у § 97, абз. 1 п. 1.

2. Острівці та пункти технічного обслуговування на автозаправних станціях мають бути обладнані в такий спосіб, щоби забезпечити безперешкодне переміщення транспортних засобів, що обслуговуються.

§ 120. Автозаправні станції мають бути обладнані протипожежним обладнанням:

1) 2 мобільні вогнегасники, 25 кг кожен;

2) 2 переносні порошкові вогнегасники, 6 кг кожен;

3) 3 пожежні покривала;

4) 2 переносні порошкові вогнегасники, 6 кг кожен, а також пожежне покривало для кожного пункту видавання зрідженого газу.

§ 121. Територія автозаправної станції має бути обладнана відповідними дорожніми знаками та інформаційними і попереджувальними знаками відповідно до окремих правил.

Розділ 5
Зберігання і розподіл зрідженого газу

§ 122. Зріджений газ можна зберігати на автозаправних станціях або автономних станціях зрідженого газу в:

- 1) підземних резервуарах об'ємом до 20 м³ і загальним об'ємом до 40 м³;
- 2) наземних резервуарах об'ємом до 5 м³ і загальним об'ємом до 10 м³;
- 3) сталевих балонах загальною масою зрідженого газу до 1350 кг на складах, призначених для цієї мети.

§ 123. 1. Резервуари для зберігання зрідженого газу та дозатори для зрідженого газу для заправлення транспортних засобів мають бути розташовані на відкритих ділянках без заглибин.

2. На відстані щонайменше 8 м від резервуарів, призначених для зберігання зрідженого газу, контейнерів з балонами зрідженого газу, складів для зберігання зрідженого газу в балонах, дозаторів цього газу для заправлення транспортних засобів не мають міститися каналізаційні, водопровідні та теплові колодязі без сифонів, а також отвори до приміщень, у яких підлога міститься нижче прилеглої території.

3. Не дозволено розташовувати підземні резервуари для зберігання зрідженого газу під дорогами та стоянками.

§ 124. Склади балонів зі зрідженим газом масою до 1350 кг, дозатори цього газу в пунктах заправлення транспортних засобів і резервуари зі зрідженим газом мають перебувати на відстані не менше:

- 1) 10 м — від будівлі автозаправної станції;
- 2) 10 м — від місць для паркування автомобілів та від межі ділянки або краю проїжджої частини, якщо інше не передбачено Законом про громадські дороги;
- 3) 30 м — від одноповерхових будинків;
- 4) 60 м — від комунальних об'єктів та багатоквартирних будинків;
- 5) 20 м — від інших будівель, окрім зазначених у пунктах 3 та 4;
- 6) 20 м — від межі лісу;
- 7) 6 м — від наземних резервуарів інших рідких палив;
- 8) 10 м — від проєкції крайнього кабелю електричної мережі та крайньої рейки трамвайної лінії — напругою до 1 кВ;
- 9) в 1,5 раза вище висоти розташування найвищого незаземленого кабелю на стовпі повітряної лінії електропередачі напругою понад 1 кВ від стовпа цієї лінії;
- 10) як зазначено в § 98 абз. 1 п. 6.

2. Відстані, про які йдеться в абз. 1 п. 1-5, можуть бути зменшені вдвічі, за умови:

1) застосування стінки вогнезахисту з класом вогнестійкості принаймні REI 120, що закриває резервуар на боці об'єкта, за винятком відстаней, зазначених в абз. 1, п. 3 і 4;

2) коли маса зрідженого газу, що зберігається, не перевищує 440 кг, а балони зберігаються в контейнерах з ажурною конструкцією;

3) застосування підземних резервуарів.

3. Відстані, зазначені в абз. 1, щодо наземних резервуарів, вимірюються від кожуха цих резервуарів.

§ 125. Балони зі зрідженим газом:

1) зберігають на складах з легкою конструкцією даху і бічних захисних стінках з нижнім провітом заввишки від 0,2 до 0,25 м над поверхнею підлоги складського приміщення, піднятої на 0,1 м щодо прилеглої території, та на відкритій ділянці або в контейнерах з ажурною конструкцією;

2) зберігають в стоячому положенні і захищають від падінь за допомогою бар'єрів, перегородок або іншим способом, а клапани балонів зі зрідженим газом масою більше 5 кг захищають ковпаками або відповідними кришками.

§ 126. Допускається зберігання в одному приміщенні порожніх балонів та балонів, наповнених зрідженим газом, за умови їхнього окремого зберігання.

§ 127. Автономні станції зрідженого газу будуються та розташовуються відповідно до технічних умов, як для

автозаправних станцій, якщо положеннями Постанови не передбачено інше.

§ 127a. ⁹⁾ На автономних станціях зрідженого газу та автозаправних станціях, на яких здійснюється розподіл зрідженого газу, допускається можливість створення пунктів для самостійного заправлення транспортних засобів зрідженим газом.

§ 128. 1. Розподіл зрідженого газу на автозаправних станціях та автономних станціях зрідженого газу полягає у:

- 1) заправленні зрідженим газом транспортних засобів, технічно адаптованих для живлення таким паливом;
- 2) заміні балонів, спорожнених від зрідженого газу, на балони, заповнені цим газом, масою до 11 кг.

2. Не допускається заповнення балонів зрідженим газом на автозаправних станціях або на автономних станціях зрідженого газу.

§ 129. Постійні резервуари, в яких зберігається зріджений газ, заповнюють цим газом не більш ніж на 85% їхнього об'єму.

§ 130. 1. ¹⁰⁾ Автономні станції зрідженого газу та автозаправні станції, на яких здійснюється розподіл зрідженого нафтового газу, мають бути оснащені інформаційними та попереджувальними знаками і знаками безпеки відповідно до окремих правил та вимог польських стандартів.

2. ¹¹⁾ Пункти для самостійного заправлення зрідженим газом транспортних засобів на автозаправних станціях і автономних станціях зрідженого газу, мають бути позначені маркуванням про призначення цього пункту для цієї мети і чіткими інструкціями для самостійного заправлення зрідженого газу, а саме піктограмами і текстом.

§ 131. 1. Дозатор зрідженого газу у пункті заправлення транспортних засобів, встановлений на острівці, має відповідати вимогам, зазначеним в § 116, а також мати автоматичний запірний клапан для запобігання аварійного витоку зрідженого газу.

2. Гнучкий шланг, що з'єднує дозатор зрідженого газу з транспортним засобом, який заправляють, має бути закріплений у такий спосіб, як вказано в абз. 1.

3. Дозатори зрідженого газу можуть розташовуватися на острівцях, призначених для дозаторів рідкого палива.

§ 131a. ¹²⁾ 1. У пунктах для самостійного заправлення зрідженим газом автотранспортних засобів на автозаправних станціях і автономних станціях зрідженого газу:

1) дозатори зрідженого газу оснащено вимикачем заправлення, який керує відкриттям та закриттям автоматичного запірної клапана для запобігання аварійного витоку зрідженого газу;

2) конструкція заливного сопла (пістолета) запобігає:

а) відкриттю клапана в заливному соплі (пістолеті) у разі його неправильного заблокування та герметизації на під'єднанні до наповнювального вузла автотранспортних засобів,

б) виходу зрідженого газу в атмосферне повітря в разі від'єднання заливного сопла (пістолету) від автотранспортного засобу, у кількості понад 1 см³.

2. Пункти для самостійного заправлення зрідженим газом автотранспортних засобів оснащені сигналізаційною системою, яка генерує звуковий сигнал, даючи змогу користувачеві повідомити персонал станції про виникнення аварійної ситуації.

3. Персонал автозаправних станцій та автономних станцій рідкого газу мусить мати можливість постійного спостереження пунктів для самостійного заправлення автотранспортних засобів зрідженим газом.

⁹⁾ Додано § 1 Постанови Міністра економіки від 20 серпня 2013 року про внесення змін до Постанови про технічні умови, яким мають відповідати паливні бази та автозаправні станції, магістральні трубопроводи для транспортування сирої нафти та нафтопродуктів і їхнє місцезнаходження (Законодавчий Вісник, поз. 1018), яка набрала чинності 19 вересня 2013 року.

¹⁰⁾ Визначення абз.1 надано параграфом 1 п. 2 Постанови, згаданим у посиланні 9.

¹¹⁾ Додано параграфом 1 п. 2 Постанови, згаданим у посиланні 9.

¹²⁾ Додано параграфом 1 п. 3 Постанови, згаданим у посиланні 9.

§ 131б ¹³⁾ 1. Між технологічними трубопроводами, що постачають паливо до дозаторів зрідженого газу та цими дозаторами, в пунктах для самостійного заправлення зрідженим газом автотранспортних засобів на автозаправних станціях та автономних станціях зрідженого газу мають бути встановлені автоматичні клапани, що відрізають подавання газу.

2. Запірні клапани, про які йдеться в абз. 1, мають бути тісно пов'язані з дією дозаторів зрідженого газу в такий спосіб, щоб у разі, коли дозатори зрідженого газу:

- 1) відкрито — запірні клапани відкривалися;
- 2) закрито — запірні клапани закривалися.

§ 132. 1. Патрубки та з'єднання на резервуарах, призначених для зберігання зрідженого газу, мають бути забезпечені запірними.

2. Запірні клапани після заповнення резервуара зрідженим газом мають перевірятися на зовнішню герметичність.

3. Труби відведення зрідженого газу з запобіжних клапанів мають проходити на висоту щонайменше 3 м над рівнем землі. Це не стосується резервуарів об'ємом до 10 м³.

§ 133. Автономна станція зрідженого газу обладнана протипожежним обладнанням, зазначеним в § 120 п. 4.

Розділ 6

Постачання паливом автозаправних станцій

§ 134. 1. Постачання резервуарів для зберігання автозаправних станцій рідким паливом має здійснюватися за допомогою цистерн або інших транспортних засобів, дозволених для перевезення небезпечних вантажів відповідно до Європейського договору про міжнародне перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ), укладеного в Женеві 30 вересня 1957 року (Законодавчий Вісник за 2013 р., поз. 815) та Правил міжнародного залізничного перевезення небезпечних вантажів (МПНВ).

2. Постачання резервуарів автозаправних станцій зрідженим газом може здійснюватися за допомогою автоцистерн або інших транспортних засобів відповідно до Європейського договору та Правил, згаданих в абз. 1.

§ 135. Автозаправні станції мають забезпечуватися електроенергією за допомогою кабелів, укладених в землі, найближчий стовп повітряної лінії електропередач має бути в межах відстані, зазначеної у § 124 абз. 1, п. 8 і 9 від вихлопних труб спускного патрубка, складу балонів зі зрідженим газом або наземного резервуару зі зрідженим газом та дозатора цього газу.

Додаток до Постанови Міністра економіки від 21 листопада 2005 р.

МІНІМАЛЬНІ РОЗМІРИ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ЗОН ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ ПАЛИВНИХ БАЗ ТА БАЗ ЗРІДЖЕНОГО ГАЗУ, АВТОЗАПРАВНИХ СТАНЦІЙ ТА СТАНЦІЙ ЗРІДЖЕНОГО ГАЗУ І МАГІСТРАЛЬНИХ ТРУБОПРОВОДІВ

1. Для технологічного обладнання для зберігання та розподілу сирової нафти та нафтопродуктів I та II класу визначено такі зони вибухонебезпечності (зони 1 та 2):

1) насос встановлено на відкритій ділянці або під дахом:

- а) зона 1 — 1,5 м горизонтально від дроселя насоса та фланцевих з'єднань — 1 м вгору і вниз до землі,
- б) зона 2 — 1,5 м горизонтально від зони 1, до висоти 0,5 м над землею;

2) колодязь, у якому розташовані арматура, трубопроводи або інші пристрої з фланцевими з'єднаннями, зона 1 — всередині колодязя;

3) камера чищення:

- а) зона 1 — у радіусі 1,5 м від головки камери чищення,
- б) зона 2 — 1,5 м від зони 1, на висоті 0,5 м над землею;
- 4) фланцеві з'єднання арматури і трубопроводів, зона 2 — 1 м вгору, 1,5 м горизонтально і до землі;
- 5) зливний колодязь, зона 2 — у радіусі 1 м від осі спускної труби;

б) Дозатор палива:

- а) зона 1 — у межах гідравлічної частини дозатора та у заглибині під ним
- б) зона 2 — всередині захисного отвору;

¹³⁾ Додано параграфом 1 п. 3 Постанови, згаданим у посиланні 9.

- 7) підземний резервуар, зона 2 — у радіусі 1,5 м від входу вихлопної труби (вентиляційний отвір);
- 8) наземний резервуар з горизонтальною головною віссю, зона 2 — у радіусі 1,5 м від виходу вихлопної труби;
- 9) автомобільна або залізнична цистерна, в якій відкривається люк під час зливу продукту, зона 2 — 1,5 м від люка і кожуха цистерни і донизу до землі;
- 10) автомобільна цистерна на стоянках, зона 2 — 0,5 м від кожуха цистерни і донизу до землі;
- 11) залізнична цистерна на завантажувальній колії перед порталньою наливальною, зона 2 — 0,5 м від кожуха резервуара і донизу до землі;
- 12) залізнична цистерна на передаточній або запасній колії, зона 2 — 0,5 м від кожуха резервуара та донизу до землі;
- 13) залізничний та автомобільний наливальний пристрій:
 - а) зона 1 — у радіусі 2 м від люка цистерни або вихлопного клапана;
 - б) зона 2 — 2 м від зони 1 і донизу до землі;
- 14) бочковий наливальний пристрій:
 - а) зона 1 — у радіусі 0,5 м від заливного отвору;
 - б) зона 2 — 1 м від зони 1;
- 15) резервуар з фіксованим дахом в земляному валі або із захисною стінкою:
 - а) зона 1 — у радіусі 1,5 м від виходу вихлопної труби;
 - б) зона 2 — 2 м від зони 1 та кожуха резервуара та всередині земляного валу;
- 16) резервуар з фіксованим дахом, оточений захисною стінкою:
 - а) зона 1 — у радіусі 1,5 м від виходу вихлопної труби;
 - б) зона 2 — 2 м від зони 1 і між кожухом резервуара й захисною стінкою;
- 17) резервуар з плаваючим дахом у земляному валі:
 - а) зона 1 — всередині резервуара над плаваючим дахом, що з краю резервуара;
 - б) зона 2 — 1,5 м від зони 1 і від кожуха резервуара та всередині земляного валу;
- 18) резервуар з плаваючим дахом, оточений захисною стінкою:
 - а) зона 1 — над дахом резервуара до краю резервуара;
 - б) зона 2 — 1,5 м від зони 1 і від кожуха резервуара та між резервуаром і захисною стінкою;
- 19) канал відкритий або покритий ажурними панелями установки з нафтопродуктами I та II класу з фланцевими з'єднаннями, зона 1 — всередині каналу;
- 20) регулюючий відстійний резервуар (підземний, відкритий), зона 1 — всередині резервуара;
- 21) впускна і розвантажувальна камера (підземна, відкрита), зона 1 — всередині камери;
- 22) промислово-стічна водяна насосна станція з підводними насосами (підземна, відкрита):
 - а) зона 1 — 1 м над поверхнею рідини,
 - б) зона 2 — 1 м від зони 1;
- 23) суспензійний сепаратор (підземний, відкритий), зона 1 — всередині колодязя;
- 24) гофрований панельний сепаратор (підземний, покритий дерев'яними балками), зона 1 — всередині колодязя;
- 25) насосна станція з підводними насосами масловідділювачів (підземна, покрита залізобетонною плитою з монтажними отворами та люками):
 - а) зона 1 — всередині насосної станції;
 - б) зона 2 — 2 м від краю отворів: монтажного і люка на висоті 0,5 м над землею;
- 26) коалесценційно-адсорбентний масловідділювач (підземний, покритий сталеву плитою з отворами), зона 1 — всередині масловідділювача;
- 27) камера резервуара слопів (сталевий резервуар у залізобетонній ванні), зона 1 — всередині резервуара;
- 28) насосна станція слопів на лотку, зона 2 — 1,5 м вгору і горизонтально від насоса і фланцевих з'єднань і донизу до землі.

2. Для технологічного обладнання, призначеного для зберігання, транспортування та розподілу зрідженого газу визначаються такі мінімальні зони (1 і 2) вибухонебезпечності:

- 1) наземні, підземні або присипані резервуари об'ємом до 10 м^3 , зона 2 — у радіусі 1,5 м від усіх патрубків резервуара;
- 2) резервуари об'ємом понад 10 м^3 до 110 м^3 :
 - а) для наземних резервуарів, зона 2 — 3 м від стінки резервуара;
 - б) для підземних та присипаних резервуарів, зона 2 — у радіусі 1,5 м від патрубка резервуара;
- 3) резервуари об'ємом понад 110 м^3 до 500 м^3 :
 - а) для наземних резервуарів, зона 2 — 4 м від стінки резервуара;
 - б) для підземних і присипаних резервуарів, зона 2 — у радіусі 2 м від патрубка резервуара;
- 4) резервуари об'ємом понад 500 м^3 :
 - а) для наземних резервуарів, зона 2 — 5 м від стінки резервуара;
 - б) для підземних та присипаних резервуарів, зона 2 — у радіусі 3 м від патрубка резервуара;
- 5) пункти перезавантаження залізничних та автомобільних цистерн, зона 2 — у радіусі 1,5 м від патрубка наповнення або опорожнення цистерни;
 - б) розливна станція рідкого газу:
 - а) зона 1 — у радіусі 1,5 м від головок наповнення балонів;

- б) зона 2 — у всьому приміщенні наповнення балонів;
- 7) насосні та компресорні станції зрідженого газу, зона 2 — всередині насосних станцій і компресорних станцій і 2 м горизонтально назовні;
- 8) склад балонів, зона 2 — всередині приміщення складу та 2 м назовні від дверей та вентиляційних отворів, горизонтально і вниз до землі;
- 9) склад балонів під дахом або на відкритій ділянці:
 - зона 2:
 - а) для складу з масою газу до 440 кг — 1 м від його контуру;
 - б) для складу з масою газу більше 440 кг до 5500 кг — 3 м від його контуру,
 - в) для складу з масою газу більше 5500 кг до 25 000 кг — 5 м від його контуру,
 - г) для складу з масою газу більше 25 000 кг до 150 000 кг — 10 м від його контуру,
 - д) для складу з масою газу понад 150 000 кг — 15 м від контуру;
- 10) дозатор зрідженого газу:
 - зона 1 — всередині гідравлічної частини дозатора та в заглибині під ним,.
 - зона 2 — всередині захисного отвору.